תלמוד ירושלמי · מפרשים · ככר לאדן על תלמוד ירושלמי · סדר נזיקין

ככר לאדן על תלמוד ירושלמי שבועות

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

ככר לאדן על תלמוד ירושלמי שבועות

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/ככר-לאדן-על-תלמוד-ירושלמי-שבועות/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 5
הלכה א 5
הלכה ד 5
הלכה ו 5
פרק ב 5
הלכה א 5
הלכה ג 5
פרק ג 5
הלכה א 5
הלכה ב 5
הלכה ד 5
הלכה ח 5
הלכה י 5
פרק ד 6
הלכה א 6
הלכה ז 6
פרק ה 6
הלכה א 6
הלכה ד 6
הלכה ו 6
פרק ו 6
הלכה ב 6
הלכה ד 6
הלכה ה 7
הלכה ח 7
פרק ז 7
הלכה א 7
הלכה ב 7
הלכה ד 7
הלכה ה 7
הלכה ז 7

הלכה ח 7
פרק ח 7
הלכה א 7
הלכה ג 8

פרק א

הלכה א
אבל הכהה מן הכהה. תוס' סנהדרין דף פ"ז:

הלכה ד
העובר לפני התיבה ביום טוב של ראש השנה. הר"ן ראש השנה פרק יום טוב:

הלכה ו
ר"ש בשם ר' לוי סוכייה במורד ביה"כ היא מתניתא. כצ"ל:

פרק ב

הלכה א
נישמיענה מן הדא ב' שבילין וכו'. בבלי פ' זה דף י"ט.

הלכה ג
היך עבידא היה בארוכה עשרים ובקצרה עשר כצ"ל.
ר' סימון בשם ריב"ל עד כדי שאילת שלום. צ"ע לעיל ביומא פרק אמר להם הממונה סוף הלכה ג':

פרק ג

הלכה א
על דעתיה דר"ע נכסין אסורין. כצ"ל:

הלכה ב
רבנן דקיסרין אמרין תיפתר באלין גומנניא ואורזנייא. כצ"ל:

הלכה ד
שבועה שלא אוכל מצה. הרא"ש והר"ן פ' ע"פ והרי"ף והר"ן ומרדכי פרק זה:

הלכה ח
ואהן אפי' פי' בתמיה:
כ"ד בולייות. פי' עשירים כמשאז"ל בולאות שביהודה:

הלכה י
על דעתיה דריש לקיש מנין מינה כיון שנשבע וכו'. פירוש מינה ובה משתמע דמכיון שנשבע וכו':

פרק ד

הלכה א

שאם הוזם אחד מהם אינו נהרג וכו'. מרדכי פ' דיני ממונות תניין:

מניין שלא יהיו הדיינין קרובים וכו'. עי' הרא"ש פ"ב דכתובות ופ' יש נוחלין. ונסחתו בירושלמי הזה. ועיין הר"ן פ"ב דכתובות ונ"י פ' החובל ודיני ממונות בתרא ומרדכי פ' דיני ממונות תניין:

חותמות זה מעיד על ב' וזה מעיד על ב' וכו' רביעית וחמישית וששית שמא כלום וכו'. כצ"ל:

הלכה ז

הוי לית טעמא דלא. פי' לית טעמא דא אלא והם ב' תיבות:

פרק ה

הלכה א

בשבועה פרט למכחש. מרדכי פ' מי שהיה נשוי ופי"א דכתובות בהג"ה ונ"י פ' השואל והר"ן והרא"ש בפרקין:

בן עזאי או' ג' אבידות. בבלי קמא דף ק"ה.

הלכה ד

רבי שמעון כדעתיה. דאמר במגבה וכו' לקמן סוף הלכה ו'. ולעיל פ"ב דכתובות אבל צ"ע פה איך מתיישב זה עם הענין אבל לעיל בנזיר [פ"ד סוף ה"ג] הגירסא ר"ש כדעתיה דאמר שלא נתנדב כדרך המתנדבים:

הלכה ו

מעשה בר"ג שהפיל וכו' בבלי קמא דף ע"ד.

פרק ו

הלכה ב

מעשה בא לפני ר' יהודה ודן כרבן שמעון כצ"ל:

הלכה ד

אבל טענו שני מינין וכו'. מרדכי פ' המניח:

הלכה ה
עובדא הוה בחדא איתא וכו'. גיטין פ' השולח בבלי דף ל"ט.

הלכה ח
אמר ר' יוחנן נאמן המלוה. מרדכי פ' כל הנשבעין:
וארים סכינתיה וכו' בהגהת מרדכי פ"ק דב"מ מביא פירש ר"ח סכינתא לשון יון בגד שמתעטף בו כשיוצא מן המרחץ [ועי' בעה"ש]:

פרק ז

הלכה א
תני ר' חיא מתנה ש"ח וכו' קצת מזה בגמרין פ' הפועלים.
אמר ר' אבין ע"י שבעל הבית וכו'. נ"י פ' המקבל ומרדכי פ' שבועות הדיינים:

הלכה ב
לתוך ביתו לא לתוך חצירו. טור ח"מ סימן צ':

הלכה ד
רבנן לר' ליזר מודיין ליה וכו'. נראה שכצ"ל פי' מודים:

הלכה ה
הדא דתימר בשלא העמידו עמו. הרא"ש מציעא פרק המקבל:
דאילו הוון קפילייא יימר סמכות לית וכו' כצ"ל:

הלכה ז
וחדא גו שלשים יומין. קמא בבלי דף קי"ב:

הלכה ח
חד בר נש אזיל למידן. נ"י פ' המפקיד:

פרק ח

הלכה א
לא מבית נושא שכר והשוכר וכו' לכשתמצא לומר כצ"ל:
שואל שמשלם שכירה ומתה וכו'. בבלי פ' המפקיד ופ' השואל.
לרבי חנינא ולרבי לא ומה שבורה שברה וכו'. כצ"ל:
נאמרה שמירה בש"ח. הרא"ש פ"ד דמציעא נ"י פ' המפקיד ע"ש:

הלכה ג

הלכה ג'. בבלי פ' מרובה ופ' הגוזל קמא.

ר' זירא בעי מה איתאמרת בעומדת. בבלי קמא דף ק"ז: